Ч. 212. Четвер 11 жовтня (28 вересня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Угорщини. — Спомини кн. Гогенльоге а цісар Вільгельм. — Положене в Сербії. — Хіньско-японьскі справи. — Події в Росиї.

Принятий вже угорскою радою міністерияльною буджет на рік 1907 має бути предложений в найблизших днях Цісареви. Після „Pester Lloyd-a“ удало ся в буджеті удержати рівновагу, хоч видатки побільшили ся о 25 мілїонів корон і виносять округло 1320 мілїонів корон. Ще в р. 1904 преліміновано тілько 1190 мілїонів на видатки, отже за три роки збільшили ся потреби угорскої держави о 130 мілїонів. Вскорі по буджеті має угорский міністер скарбу предложити о реформі податків. Він не надїє ся по тій реформі побільшеня доходів в найблизшій будучности, бо цїлию предкладаної реформи єсть лиш справедливійше як доси розложене податків. — Супротив наближаючого ся реченця відкритя угорского сойму чим раз більше виявляє ся стремлене партиї независимости, аби в політиці взяти верховодство. Та партия ставить жадане, щоби признано їй в президиї палати послів два місця. Прочі сторонництва не дуже тому противлять ся і мабуть прийде до порозуміня. — З причини заведеня в деяких німецких школах народних мадярского язика виступають німецкі часописи дуже остро против Угорщини. На то відповідає католицка Köln. Volks-Ztg., що Нїмцї не мають права накидати ся на Мадярів за їх нащіональну нетерпимість, бо самі в своїх школах винародовлюють молодїж француску в Альзациї а польску в Познанщині.

Сими днями появили спомини кн. Кльодвіка Гогенльоге з послїдних часів „пановання“ кн. Бісмарка, в котрих розповідає ся дуже подрібно о тім, що довело до роздору межи всемогучим доси німецким канцлєром а цісарем Вільгельмом II. і що остаточно стало ся причиною упадку Бісмарка. З тих споминів показує ся, що Бісмарк поминав цісаря на кождім кроцї а навіть обходив ся з ним так не чемно, що цісар розійшовшись з ним, сказав: „Тілько й всего, що ще не кинув менї каламарем в голову“. Дальше показує ся, що кн. Бісмарк стремів до розбитя Австриї а в тій цїли й до союза з Росиєю; тому однак спротивив ся рішучо цісар Вільгельм і сказав, що буде держати з Австриєю, хочби мало прийти й до війни з Франциєю і Росиєю. — Оголошене тих споминів обурило тепер цісаря Вільгельма і він вислав до кн. Филипа Гогенльоге на замку Подебрад в Чехії депешу, в котрій каже, що з найбільшим обуренем довідав ся о оголошеню в ґазетах про єго відносини до Бісмарка і про причини усуненя канцлєра державного. Цісар називає то великим браком такту, що без єго попередного призволеня оголошено справи, котрі дотикають єго особи і могли би потягнути за собою наслїдки, які трудно навіть предвидїти. Цісар висказує з тої причини князеви як найострійшу нагану. — На то відповідає кн. Филип Гогенльоге, що то не він, але єго брат Александер, сповняючи волю покійного батька, оголосив спомини. Кн. Филип єсть шефом роду Гогенльогів, отже здає ся, що цісар умисно вислав до него депешу, щоби тим дати нагану шефови а через то й цілому родови Гогенльогів.

Королївским указом з дня 4 с. м. скликано сербску скупштину на день 14 жовтня. Чи Пасич буде мати в палаті більшість, ще не знати. На всякий спосіб не причиняє ся до придбаня єму прихильників вість, що правительство замість глядати порозуміня з Австро-Угорщиною задумує затягнути нову велику позичку в сумі 150 мілїонів. Населене рішучо противне всьому, що могло би на него вложити нові тягари. На провінциї вже роблять опір против нової позички і значне число послів мусїло заявити перед виборцями, що до згаданої позички не допустять. Старі радикали грозять, що пійдуть в скупштині рішучо против Паси-

4)

З подорожий по Австралії.

Після П. Белляр∂і'го, П. Фішера, дра Фікка і др.
зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Хто їде з полудня, видить об'їхавши ріг Моретон, великий залив перед собою, що так само називає ся. По лївім боцї тягнуть ся білі надуви піскові і зелені горби острова Моретон, на право впринають сільскі доми Редкліфу, Скарборо і Сендґет. Устє ріки Брісбен закриває остров сьв. Елени, на котрім від 1867 єсть кольонїя квінслендских злочинців, основана на взорець великих таких кольоній. По тамтім боцї виринає памятник, уставлений на згадку, що тут затонув великий корабель Sovereign (11 марта 1847 р.); на кораблї було тодї 54 людий, з котрих 44 знайшло смерть в мокрій могилї в виду краю, до котрого їх так тягнуло.

Вельми живописна сценерия отвирає ся перед нами, коли минемо форт Лїттон і доплывемо до устя ріки Брісбен. Береги, вкриті густо лїсами, піднимають ся лагідно щораз висше; чим більше зближаємо ся до міста, тим більше видко броварів, тартаків і иньших промислових заведень; по правім боцї піднимає ся „Тенеріфа“ — ще одно прикре колїно довкола „Кенґурового шпиля“ і перед нами лежить в цілій своїй величавости столиця Квінслєнду. Малі пароходи і лодки бігають жваво від одного берега до другого; легкі, дуже хорошо збудовані дорожки та „інґлєс“, як також численні трамваї перевозять множество гостий — словом сказавши, стаємо серед руху великого міста, такого самого, який стрічаємо в столицях на полудни.

Коли перейдемо ся по місті, мусять впасти нам в очи численні німецкі написи та вивіски німецких фірм, а вже по тім можемо пізнати, що тут осередок німецкого житя в Австралії. Нїмців єсть тут так богато, що з ними треба числити ся і економічно і політично.

Одна із найкрасших улиць, яка нам зараз впадає в очи, то улиця Королевої. Тут стоїть величавий ратуш, збудований в 1864 р., тут знаходять ся і найперші доми банкові. В парку Викторія знаходить ся народний музей, положений серед красних цьвітників, тут суть також великі шкільні будинки, парлямент і правительственна палата. Недалеко звідси суть ботанїчні городи (майже кожде трохи більше місто в Австралії має свій ботанїчний город), а коло него єсть будинок ґеоґрафічного товариства з інтересним музеєм. Сей музей, побудований в 1879 р. коштом 360.000 К, містить в собі крім богатої збірки австральских зьвірят і репрезентантів чужих країв ще й одиноку на сьвіті збірку оружия, знарядів та всїляких предметів, уживаних первістними жителями австральскої цілєчнини і всіх громад островів полудневого моря. Тоті збірки мають велику вартість не лиш длятого, що суть повні, але особливо ще й длятого, що деякі предмети дуже трудно від диких роздобути, а наконець ще й длятого, що многі племена в неконче далекім часі вимруть зовсім.

Давними часами звертали дуже мало уваги на звичаї і обичаї австральских муринів; їх уважано вже з гори за ворогів, їх житя і майна ніхто не пощадив, тож і не диво то, що они уважали білого за свого природного ворога і відплачували ся однаковим за однакове. Аж коли норвеґский учений, др. Люмгольц з припорученя зоольоґічного музея в Християнії перебував в роках 1880 до 1884 між туземцями Квінслєнду і описав докладно їх спосіб житя та їх звичаї, звернено більшу увагу на тих бідних людий і правительство назначило кару за то, коли би хтось, як то було давнїйше в звичаю, стріляв муринів так якби яку-небудь зьвірину.

Хоч і в як чорних красках представляють ся описи дра Люмгольца і хоч у многих справах треба признати єму правду, то всетаки в однім не можна з ним погодити ся: що австральскі мурини не приступні для релїгійних чувств. У Вікторії, найважнїйшій може державі австральскій, признають ся нинї всї мурини до християньства а так само зерно Христової науки впало в Квінслєндї аж до заливу Карпентария на добру землю. Число чорних заєдно зменшає ся а причина того лежить не лиш у варварских звичаях, але також і в тім, що поселенції, іменно же часів, коли ще були кольонїї злочинців, зруйновали зовсім родинне житє муринів куплом жінок. Крім того ще завело правительство т. зв. „чорну поліцию“, котра побіч пограничної кінної сторожі має удержувати порядок на розлогих і рідко заселених степах та боронити поселенців; тота чорна полїция не служить в своїх рідних сторонах, лиш

ча, а тим певнійше може він надіяти ся такого опору із сторони молодо-радикалів і народовців. Тому треба сумнівати ся, чи наради будучої скупштини відбудуть ся спокійно, а навіть чи Пасич з'уміє удержати ся при кермі правительства.

Хіньско-япаньські непорозуміня становлять предмет безнастанних жалоб япаньскої праси. Причини спорів треба глядати безпосередно в теперішнім реформаторскім напрямі в Хіні і в проявляючім ся ворожім настрою против всего, що не хіньске. Найбільше ворожо виступає хіньске населенє против Японців. Дійшло до того, що найповажнійші япаньскі часописи виступають против Хіни і остерігають хіньске правительство перед неминучими наслідками. Хінці супротивляють ся всему, що Японія робить в Манджурії і протестують против кождого зарядженя япаньского правительства в тім краю. В наслідок того цілий торговельний рух в Манджурії здержаний і коли не настане зміна в тих відносинах, то торговельна вартість тої хіньскої провінциї цілком упаде. Длятого то япаньска праса накликує держави до спільної акциї і грозить, що колиб они не підперли Японії, то она буде мусіла на свою руку зробити лад з Хінцями.

З Петербурга надіслано до Льондона урядову заяву, що лист російского міністра фінансів до царя є видумкою кількох спекулянтів і дневникарів. Мимо того кореспондент дневника „Daily Telegraph“ завіряє, що міністер фінансів писав такий лист і що копія сего листу находить ся в руках віродостойних людий. Взагалі в Петербурзі нема ніяких урядових тайн. Хто має гроші, може все купити. Співробітник дневника „Tribune“ заявляє, що видів оригінальний лист міністра фінансів і тому може потвердити, що оголошений відпис єсть автентичний. Російский міністер фінансів заявляє дальше, що фінанси Росії вдоволяючі і що не треба вірити спекулянтам, котрі хотіли би обнизити курс російских паперів.

Новинки.

Львів, дня 10-го жовтня 1906.

— **Є. Е. п. Міністер зелізниць** др. Дершатта занедужав на запаленє горла в наслідок легкої перестуди. П. Міністер подужає мабуть вже в найблизших днях.

— **Перемиский Владика** Преосьв. епископ Чехович виїхав на кілька днів до Відня на конференцию епископів.

— **Крамарско-пожарний курс в Заліщиках** відбуде ся заходом заліщицкої філії „Просьвіти“ в днях 14, 15, 16 і 17 с. м. в комнатах „Руської Бесіди“, а в Тлустім в днях 18, 19, 20 і 21 с. м. в льокали тамошні читальні „Просьвіти“. Карти участництва будуть видавати ся в Заліщиках в дни 14 с. м. о годині 3-ій по полудни, а в Тлустім в дни 18 го с. м. о годині 8-ій рано в комнатах викладових. Програма викладів крамарских, котрі буде мати делегат „Народної Торговлі“ п. Іван Петрушевич, єсть слідуюча: 1. Приписи закона дотично торговлі мішаними товарами; 2. засади спілкових крамниць сист. Рочдель, їх приготовленє, основанє і веденє; 3. основи книговодства в сільских торговлях; 4. найважнійші відомости з торговлі покладками. Крім того будуть очевидно пояснені всі інтерпеляциї і практичні питаня, поставлені участниками. Подрібну програму пожарництва оголосить ся в першім дни курсів.

— **Управа виділової школи ім. Т. Шевченка** повідомляє родичів і опікунів, котрі посилають діти до тої школи, що кождої 2-ої неділі по 1-шім кождого місяця, через цілий рік шкільний, будуть ся відбували від год. 10—11 перед полуднем конференциї збору учительского з родичами, а зглядно опікунами. Управа школи упрашає проте інтересованих родичів і опікунів являти ся на кождій такій конференциї і довідувати ся о поведеню і поступі в науці дотичних учениць.

— **Фреквенция в учительских семинариях.** В 11 мужеских семинариях в Галичині записало ся на біжучий курс 2457 учеників, або о 115 більше як торік. В трех женьских семинариях принято 764 учениць, супроти 720 в минувшім році. В двох приватних учительских жіночих семинариях з правом публичности у Львові і Кракові принято 446 учениць (о 16 більше як торік).

— **Фреквенция учеників.** До руско-німецкої ґімназиї в Кіцмани на Буковині вписало ся сего року 259 учеників, з того: 44 до пригот. кляси, 42 до І.а кл., 42 до І.б, 35 до ІІ.а, 36 до ІІ.б, а 60 до ІІІ. кляси. По віроісповіданю єсть 123 греко-католиків, 109 греко-православних, 21 римо-кат., а 6 жидів. Що до народности єсть: 236 Русинів, 11 Німців, 10 Поляків і 2 Чехів. 139 учеників є родом з Буковини, а 120 з Галичини. — До школи ім. М. Шашкевича у Львові записало ся на рік шкільний 1906/7 до кляси І. 38 хлопців і 23 дівчат, разом 61 дітий; до ІІ. кл. 35 хлопців і 20 дівчат, разом 55 дітий; до ІІІ. кл. 52 хлопців і 20 дівчат, разом 72 дітий; до кл. IV. 56 хлопців. У всіх клясах єсть 181 хлопців і 63 дівчат, разом 244 дітий. Будинок шкільний відновлено зверха і в середині.

— **Дрібні вісти.** В Ярославі основано кредитове товариство „Добробит“, а відкрите его відбуде ся дня 17 с. м. — У Львові була вчера така студінь, що пускав ся з рана навіть дрібний сніг. — В північній части Полтавщини около Воздвиженя почав падати сніг і паробив богато лиха; настала була така студінь, що 12 хлопців-пастушків з села Кононівки замерзло на степі; у Ловонім Яру замерзло 8 хлопців і 16 коний, а в селі Попівці 2 кові. Снігу впало дуже богато, а на гребли в Романисі було снігу в сяжень, так, що зовсім не можна було їздити через греблю. В садах та лісах поломило дуже богато дерев. — Посьвячення нової палати суду краєвого в Чернівцях відбувало ся слідуючим оригінальним способом: Насамперед посьвячував православний владика Репта; в пів години опісля посьвячував римо-католицкий пралат Шмідт, в дальшої пів години греко-католицкий крил. о. Костецкий, відтак знов за пів години вірменьский сьвященик крил. о. Каспрович, по нім евангелицкий пастор Франїюс, а наконець по послідній пів годині старший рабін др. Розенфельд.

— **Сензацийне арештованє.** З Перемишля доносять, що в наслідок зарядженя судиї слідчого п. Гарлендера, арештовано онодиі в Радимні тамошного лікаря, дра Маліка і відставлено до арештів перемиского окружного суду. Се арештованє стоїть в звязи з веденим від довшого часу слідством в справі смерти Лаври Е., котрій др. Малік мав подати недозволену лікарску поміч. Нещаслива переплатила сю поміч житєм.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** Саля „Сокола“. — Початок о 7 і пів вечером. Білети продає торговля п. Рогозиньского. (Абонамент на 6 вистав 10 кор.) — В четвер дня 11 с. м. „Міщани“, штука в 4 діях М. Горкого. — В суботу дня 13 с. м. „Уріель Акоста“, траґедия в 5 діях Ґуцкова, в перекладі Л. Лопатиньского. — В неділю дня 14 с. м. „Ой не ходи Грицю на вечерниці“, народний образ зі сьпівами і танцями в 5 діях Старицкого. — Ві второк дня 16 с. м. „Сувта“, найновійша комедия в 5 діях Карпенка Карого.

— **Із Станиславова.** Надзв. загальні збори філії львівского Тов—а ґімнастичного „Сокіл“ в Станиславові відбудуть ся в неділю дня 21 жовтня с. р. о годині 5 по полудни в комнатах тов—а при ул. Казимирівскій ч. 5. Порядок дневний: 1) Відчитанє протоколу з послідних заг. зборів. 2) Справа продажи реальности при ул. Сапіжиньскій. 3) Справа купна реальности при ул. Третого мая ч. 18. 4) Внесеня виділу. 5) Внесеня і інтерпеляциї членів. Наколиб о 5 годині не зібрало ся §. 20 статута назначене число членів, відбудуть ся того самого дня о годині 6 вечером други надзви

іде в чужі, де якраз має найбільших ворогів, котрі старають ся чорних нищити.

Хороші широкі улиці в Брісбен такі як і у всіх австральских містах: мають широкі криті тротоари, на котрих єсть завсігди тінь; дахи суть криті цинковою бляхою і так зроблені, що вода по дощи може з них спливати до підставлених з обох боків бочівок. Довгими рядами приїздять до міста з тяжким набором вози, котрі тягнуть три або й шість пар волів, котрих поганяє погонич а коло них іде звичайно ще й грубий „сквоттер“ (властитель стада). Жива худоба тут найбільше богатство: на пасовисках обведених грубим дротом так, щоби крілики не могли перелазити, стоять иноді стада по 15.000 штук рогатої худоби і череди овець, в котрих буває по 100—200.000 штук. Але що правда, буває иноді й так, що на 1000 коров ледви кілька доять ся і що сотки зьвірят гинуть задля браку води до питя. В новійших часах повиверчувано тут в многих місцях т. зв. артезийскі керниці, з котрих иноді добуває ся така маса води, що єї треба аж окремими ровами спроваджувати в штучно зроблені долини або у висохлі русла рік.

Довкола Брісбен на горбах в тінистих парках стоять двірки. Звідтам видко ціле місто, позаду виринають гори Фліндерс і значні хребти гір, що розділяють Квінсленд на всхідну і західну часть. Довкола панує глубока тишина, лиш часом перериванa реготанем якоїсь меви, або гарним голосочком тої птиці, що десь в густім корчи робить собі дуже штучне гніздочко та украшує его гарними камінчиками і скальками, та пригадує, як тут близько стоять побіч себе висока культура і ненарушена природа.

До недавна мала лиш Америка той привилей, що там за одну ніч виростали якби з під землі великі міста. Австралія відобрала Америці той привилей і она виступає тепер з такими чудесами новочасної культури. Найдивнійшим примірoм того єсть місто Кальґурлї (Kalgoorlie), положене в глубині краю серед золотих піль в західній Австралії. Се молоденьке місто найгордійше зі всіх на цілій земли; оно гордить ся своєю історією, своїми богатствами, котрі поправді вже минули ся, своїми водопроводами і водою, о котрій тут богато говорять а мало пють, а вже найбільше пишає ся оно своїм розростом. Місто се має тепер якраз 13 літ і 3 місяці. В червни 1893 було тут ще пусте місце, пустиня, на котру небезпечно було вступити. Тоді заїхав сюди копальник золота Пат Ганнан, котрий не маючи щастя, вертав назад в цивілізовані сторони. Кінь втік єму був а він біг за ним. Нараз кінь вдарив копитом об землю а Геннан глянув в то місце. Забув вже на коня і кинув ся на землю; в тій хвили зродило ся Кальґурлї. Недалеко звідси була инша місцевість Кульґарді; коли тут видобуто 10 фунтів каменя із землі, то можна було витопити з него 9 фунтів золота. В Кальґурлї було ще більше, отже не дивота, що тут збігло ся зараз множество людий і нині за 13 літ має місто звиш 36.000 жителів.

Кальґурлї перебувало всілякі часи: був і величезний заробок, бували й страшні банкротства; від пошести гинули тисячі молодих людий; вартість землі підскочила з нічого на 2.500 корон за квадратову стопу! Европейскі богачі витягнули з відси міліони, але ще більше міліонів тут закопали. Правительство заробило тут на продажи землі півчетверта міліона. Нині, коли подивити ся з балькона якого готелю при ул. Ганнана, то видко широкі улиці, осьвітлені електрикою, по них їздять електричні трамваї а понад ними ідуть телеґрафічні і телефонічні дроти. Склепи тут такі дорогі як і в Льондоні а дами спроваджують свої сукні аж від Пакена з Парижа. Коли з ким завести розмову, то він говорить про розріст міста, про трамваї, водопроводи, котрими спроваджують воду сотками миль з далека, аж з побережа, але старі люди кажуть, що тепер все попсувало ся. Ліпше було, коли ще не було зелізниць і міліонерів; коли треба було їхати 200 миль возом або на верблюдах. Ліпші то були часи, коли не знало ся, що то сьвіже мясо, сьвіже молоко, сьвіжа городовина, коли за ґальону води ($4^1/_2$ літра) платило ся по 3 корони. Тоді чоловік, що зрана не мав в кишени й сотика, мав вечером 250.000 корон!

(Дальше буде).

чайні заг. збори з тим самим порядком дневним без огляду на число присутних членів.— На зборах мають ся полагодити вельми важні справи, тож просить ся о точну і громадну участь. — Іван **Мирон**, голова. — М. **Заяць**, писар.

— **Лік від укушеня гадин** вирабляють в Бомбаю в спосіб, на котрий певно не згодив би ся ніякий з наших панів аптикарів. Др. Бизе так описує ляборатορию дра Баннермана в Бомбаю: Щоби виробити той ориґінальний лік, держить тут може яких 100 всіляких їдовитих гадин в зелізних клітках величини більше менше одної гранної стопи. Від часу до часу відбирають тим зьвірятам їх отрую. Босий Інд виносить клітку із страшно погано вонючої стайні, отвирає бічні дверці і бє палкою довгою на пів метра в бляху. З клітки висуває ся зараз довга на півтора метра кобра, випростовує ся в гору, надуває шию і сичить. Інд з найбільшим спокоєм притискає гадині палкою голову до землї, бере хвіст гадини межи два пальці правої ноги, ловить лівою зьвіря за голову з заду і так натягає гадину, що она стає тверда якби задеревіла. Відтак розважує він гадині щоки так, що в горішній щоці покажуть ся довгі на яких вісім міліметрів, загнені легко в зад і острі як ігла їдовиті зуби. Тими зубами бє він об церату, котрою обвязана мала скляночка, а скоро зуб пробє церату, випаде зараз з него отруя, котра кількома грубими каплями скапує з церати до скляночки. Позаяк гадини в клітках не хотять нічого самі добровільно їсти, то їх годують штучно: розколочують добре яйце з молоком і за помочию довгої скляної лійки наливають гадині до горла, а відтак засувають єї борзо але осторожно назад до клітки. Отрую з кождого рода гадини засушують окремо а она тоді держить ся довго і так єї розсилають до північної Індиї, де єї запускають тамошним коням під шкіру, щоби в той спосіб виробити серум (сукровицю), котре запускають в тіло тим, котрих укусить яка їдовита гадина. Коли зважити, що від укушеня деяких гадин може чоловік до трох годин згинути, то можна змiркувати, яким добродійством єсть той лік для Індиян, де все ще від укушеня їдовитих гадин гине річно 20.000 людий.

— **Про незвичайний злочин** доносять варшавскі ґазети: В селї Моравици під Кельцями прийшов до господаря Яна Собчука купець жид Берко Маслянка і заночував у него, давши господареви до перехованя 300 рублїв. Спершу купцеви постелили в хатї на підлозї, але там було єму невигідно і він за відомостию господарів переніс ся до шопи на сіно. Однак і там не міг заснути, так потерпав о своє житє та гроші, і тому вилїз на під, про що господарі вже не знали. Незабаром надійшов 20-лїтний син Собчука і пяний ляг на сінї, де спав перед тим купець, та заснув глубоко. Незабаром скрипнули двері і купець з поду бачив, як обоє Собчуки підійшли до спячого сина та думаючи, що то гість, убили єго в страшний спосіб. Наляканий купець добув ся крізь дах на двір і побіг до війта, де знайшов стражників. Всї удали ся на місце злочину і арештували Собчуків, котрі до послїдної хвилї не знали, що убили власного сина.

Телеґрами.

Будапешт 10 жовтня. Угорский парлямент розпочав нинї по фериях наради. Президент мiнiстрів др. Векерле заповів, що в пятницю предложить буджет і виголосить експозе а відтак предложив кілька законів і поставив внесене, щоби мериторичні наради розпочали ся дня 19 с. м. Палата приняла внесене а відтак засїдане закрито. Слїдуюче засїдане відбуде ся в пятницю.

Мадрид 10 жовтня. Heraldo доносить, що проєкт закона в справі релїґійних конґреґаций постановляє: Отворене заведень наукових не може відбути ся без уповажненя зі сторони кортезів. Конґреґациям не вільно приймати малолїтних. Держава удїлить опіки тим членам, котрі зрікають ся монастирского житя і чернечих обітів. Правительство скасує всі незаконні стоваришеня. Члени конґреґаций не маючі студий, не будуть мати права удїляти науки. Чужі конґреґациї будуть розвязані. Майно конґреґаций буде обмежене до мінімум, а фідеїкоміси будуть знесені. Конґреґациї, що займають ся торговлею, будуть платити податок.

Гельзінґфорс 10 жовтня. Опозиция против резолюциї внесеної на конґресї кадетів центральним комітетом дїлить ся на дві ґрупи, з котрих одна жадає повного переведеня проґрами виборґскої, друга же заявляє, що треба конче відмовити податків, але відмовлене рекрутів єсть невідповідне, бо рекрути по вступленю до армії могли би притягнути на свою сторону старих вояків.

Москва 10 жовтня. Начальник міста вручив ґен.-ґубернаторови звіт, в котрім доносить єму, що чув о наміренім приїздї анґлїйскої депутациї до Москви. Зі взгляду на то, що депутация прибуває в цїли відданя чести членам бувшої Думи, обжалованим о політичні злочини, уважає він то за неможливе, щоби допущено до публичного відданя чести тiй депутациї.

Мітава 10 жовтня. Збори балтийскої партиї конституцийної похвалили поступоване правительства і висказали невдоволене з причини убийств політичних та виступили против тих партий, котрі послугують ся такими средствами. Ухвалено також тактику партиї будучих виборів.

Петербург 10 жовтня. Хіньске правительство повідомило російского посла в Пекінї, що місто Сінінґ в мукденьскій провінциї отворено для межинародної торговлї.

Берлин 10 жовтня. Банк державний підвисшив дисконт на 6% і стопу процентову від льомбардів на 7%.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 7 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·50 до 7·70; жито 5·60 до 5·80; овес 6·50 до 6·70; ячмінь пашний 5·50 до 5·75; ячмінь броварний 6·40 до 7·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·— до 9·—; вика 5·60 до 6·—; бобик 5·50 до 5·75; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 55·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 50·— до 65·—; тимотка —·— до —·—.

Хто з В. П. господарів хоче собі уменшити ручну і так дорогу працю при сапаню і обгортаню бараболь а хотів би, щоб лїпше єму родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен завсїгди уживати кінного плужка. Видаток на плужок уже в першім роцї виплатить ся — а передовсїм сими часами, коли за робітника трудно і дорого платить ся, а ніколи так не управить ся ручно як способом машиновим.

Цїна плужків до бараболь з полицями до розширюваня, цїлком зелізних зі сталевими лемішами, лекший Нр. 1. — 20 К. (10 зр.), сильнійший з ралом на передї 30 К. (15 зр.). Сапачі кінні 44 К. (22 зр.).

Плуги до ораня від 10, 11 і 12 зр. Вироби власні і випробовані. — Цінник даром висилає ся, прошу лиш жадати:

Іван Плейзя
в Турцї під Коломиєю.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підв.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Гриималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам **Креховецкий**

ВИНО! ВИНО! червоне і біле в 97. 96 р., сильне, успішне, приятне, доставляють по 30 л. fco до кождої стациї за 9·90 злр., в бочівці почтою $4^1/_4$ літра franco за злр. 1·60. **Виноград** 5 клгр. по 1·55 L. Altner. Versecz 5. Угор

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Корінєвіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

Платить **4% від вкладок;** приймає і виплачує вкладки кождого дня, крім неділь і сьвят.

Удїляє позички на 6% на гіпотеку або за порукою; дає більші позички парцелянтам на купно землї; сплату гіпотечних позичок розкладає до 15 лїт; при 30 ратах піврічних виносить рата на капітал і процент разом 5 кор. від 100 кор.

Позички можуть дістати тільки члени; яко член може приступити тільки член Товариства обезпеченя „Днїстер“.

Дивіденда від удїлів членьских виносить все 6%.

Вкладки можуть вкладати також нечлени.

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ з днем 31-го грудня 1905:

Вкладки	**2,072.928 К**	**Фонд резервовий**	**30.288 К**
Позички удїлені	**2,042.615 К**		
Удїли членьскі	**162.127 К**	**Цїнні папери і льокациї**	**257.963 К**

З чистих зисків удїлив „Днїстер“ на церкви, бурси і инші добродійні цїли вже над 40.000 кор.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).